

I de fleste tilfælde vil en umiddelbar fogedforretning blive indledt med en indkaldelse af parterne i overensstemmelse med de i retsplejelovens §§ 491-494 angivne regler.

Retsplejerådet har ikke fundet grundlag for at foreslå disse regler ændret, når bortses fra det ovenfor anførte, ligesom adgangen til at anvende tvangsmidler over for rekvisitus foreslås opretholdt uændret.

Retsplejerådet har ikke fundet det muligt at gøre retsplejelovens transgbeneficieregler – d.v.s. regler om en udtagesret for rekvisitus – anvendelige på umiddelbare fogedforretninger, hvor rekvirenten kræver sig indsat i besiddelsen af løsøre, allerede fordi der i mange tilfælde ikke er tale om fuldbyrdelse af fordringsret sikret ved en tinglig ret, men derimod om håndhævelse af rettigheder, som ikke uden videre kan omsættes til en pengefordring uden at krænke rekvirentens interesser.

Retsplejerådet finder heller ikke at kunne anbefale en regel hvorefter fuldbyrdelse af et krav på naturopfyldelse kan betinges af, at rekvirenten erstatter den genstand, som fuldbyrdelsen retter sig imod, med en anden. Rådet har herved navnlig lagt vægt på, at der ikke skønnes at være behov for på denne måde at begrænse rekvirentens rettigheder, når rekvisitus ved henvendelse til de sociale myndigheder har krav på – eventuelt mod tilbagebetalingspligt – at få hjælp til eventuelt at genanskaffe løsøre, som ikke kan undværes, jf. bistandslovens § 46.

De *omkostninger*, som påføres rekvirenten ved en umiddelbar fogedforretning i form af retsgebyr, advokatombudsninger m.v., kan rekvirenten efter gældende ret kræve betalt hos rekvisitus.

Retsplejerådet finder, at hensynet til rekvirenten taler for at give fogedretten adgang til at fastsætte omkostningerne efter samme retningslinier som i udlægssager. Hertil kommer, at det også i visse tilfælde vil være en fordel for rekvisitus, at omkostningerne fastsættes af fogedretten. Dette vil navnlig være tilfældet, hvor rekvisitus har mulighed for forligsmæssigt at afværge en udsættelsesforretning vedrørende et lejemål ved betaling af de pligtige pengeydelse i lejeforhold med tillæg af rekvirentens omkostninger. Rekvirentens omkostningskrav vil herved blive undergivet fogedrettens kontrol.

Retsplejerådet foreslår, at den nuværende adgang til at genoptage umiddelbare fogedforretninger efter bestemmelsen i retsplejelovens § 504 opretholdes uændret, og rådet har heller ikke fundet grundlag for at foreslå ændringer i de gældende appelregler. Retsplejerådet har herved forudsat, at fogedretten som hovedregel vil imødekomme en begæring fra rekvisitus om at tillægge en appel opsættende virkning i tilfælde, hvor sagen angår udsættelse af fast ejen-

dom, som benyttes til beboelse af rekvisitus eller hans husstand.

Den bestående adgang for rekvisitus til inden inden for en vis frist (i følge retsplejelovens § 610 otte uger efter forretningens foretagelse) at anfægte resultatet af en ind- eller udsættelsesforretning gennem civilt søgsmål bør efter Retsplejerådets opfattelse videreføres uændret. Rådet finder således, at denne regel er udtryk for en rimelig balance mellem hensynet til behovet for at kunne anfægte en fogedforretning, som er gennemført uden sædvanligt fundament, og behovet for, at parterne efter en vis tid kan indrette sig endeligt på, at fogedrettens afgørelse tillægges retskraft. Fristen foreslås dog ændret til 3 måneder.

Der henvises i det hele til betænkningen s. 39 ff og 71 ff.

3.2.2. *Justitsministeriets overvejelser, herunder vedrørende forkyndelse og rekvisiti tilstedeværelse.*

Justitsministeriet finder, at det i en række tilfælde kan forekomme, at rekvirentens rettigheder vil kunne blive krænket på en uoprettelig måde, hvis den umiddelbare fogedforretning skal afventes, at en vanskeligt gennemførlig forkyndelse effektueres.

Det må også antages, at der ikke sjældent forekommer tilfælde, hvor overraskelsesmomentet ved en ikke-forkyndt fogedforretning kan være af afgørende betydning for, at rekvirenten kan få sin ret, særligt hvor der er grund til at tro, at rekvisitus vil bortskaffe eller bortsælge sagens genstand.

Endelig kan der også være tale om anden form for uoprettelig skade, f.eks. hvor en sag om overtagelse til brugeligt pant retter sig mod en landbrugsejendom med et kreaturhold, som ikke bliver passet behørigt, malket, fodret m.v.

Justitsministeriet finder derfor ikke, at en regel, hvorefter skyldneren *altid* skal være tilsagt til forretningen, vil være hensigtsmæssig.

Justitsministeriet må således være enig med Retsplejerådet i, at den bestående adgang til i visse tilfælde at foretage forretningen helt uden forudgående underretning til rekvisitus må opretholdes i det hidtidige – begrænsede – omfang af hensyn til retshåndhævelsens effektivitet. Justitsministeriet finder dog – ligesom Retsplejerådet – at muligheden altid bør anvendes med stor forsigtighed.

Vedrørende den *praktiske gennemførelse af forkyndelsen* finder Justitsministeriet bl.a. på baggrund af den gennemførte høringsrunde over Retsplejerådets betænkning, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at forkyndelse sker ved, at kopi af fogedbegæringen med bilag vedlægges den tilsigelse, der sendes til forkyndelse hos rekvisitus.